Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

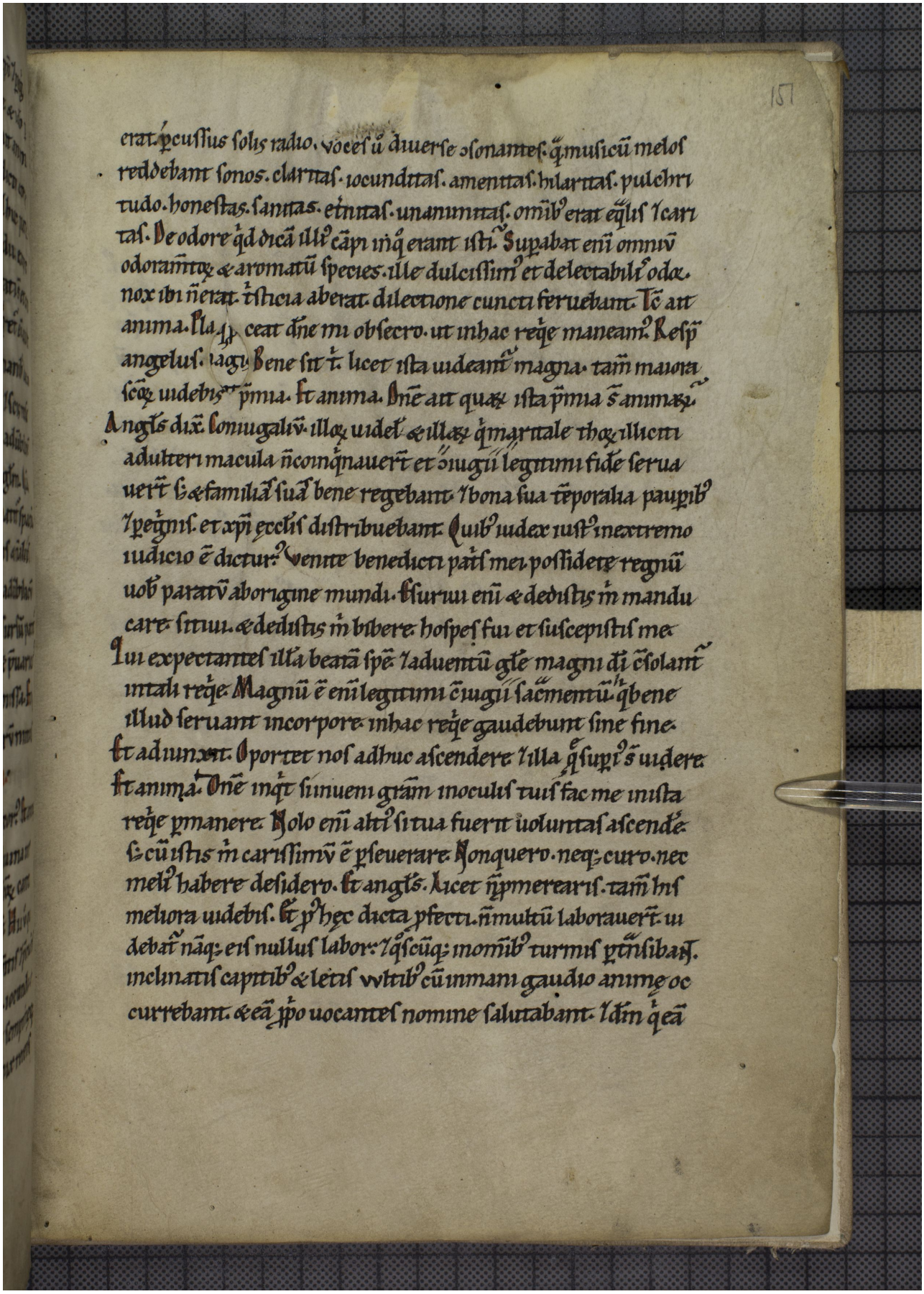

erat. ꝓcussus solis radio. voces ū diuerse ꝺsonantes. q̄ musicū melos
reddebant sonos. claritas. iocunditas. amenitas. hilaritas. pulchri
tudo. honestas. sanitas. etnitas. unanimitas. oīb̄ erat eq̄lis ⁊ cari
tas. De odore q̄d dicā illi cāpi in q̄ erant isti. Supabat enī omniū
odoramīta & aromatū species. ille dulcissim̄ et delectabilis odo.
nox ibi nō erat. ⁊ tristicia aberat. dilectione cuncti feruebant. Tē ait
anima. Illa q̄ ceat dīne mi obsecro. ut inhac req̄e maneam. Resp̄
angelus. Magis bene sit t̄. licet ista uideam̄ magna. tam maiora
scīq; uidebis ꝑmia. ꝛ anima. Dīne ait quæ ista ꝑmia s̄ animæ.
Angls dix. Coniugaliū. illoq; uidet & illæ q̄ marītale thoq; illicitī
adulterii macula nō coinq̄nauerīt et ꝺ iugii legitimi fide seruā
uerīt. ⁊ familiā suā bene regebant. ⁊ bona sua tēporalia paupib̄
⁊ peg̃nis. et xp̄i ecclīs distribuebant. Quib̄ iudex iust̄ in extremo
iudicio ē dictur. Venite benedicti patris mei. possidete regnū
uob̄ paratū ab origine mundi. Sturui enī & dedistis m̄ mandu
care. sitiui. & dedistis m̄ bibere. hospes fui et suscepistis me.
Qui expectantes illā beatā spē. ⁊ aduentū glē magni dī c̄solam̄
initali req̄e. Magnū ē enī legitimi c̄iugii sac̄mentū. q̄ bene
illud seruant incorpore. inhac req̄e gaudebunt sine fine.
ꝛ adiunxit. Oportet nos adhuc ascendere. ⁊ illa q̄ supi s̄ uidere.
ꝛ anima. Dīne inq̄t si inuenī gr̄am inoculis tuis fac me inista
req̄e ꝑmanere. Nolo enī alti si tua fuerit uoluntas ascende
re. cū istis m̄ carissimis ē ꝑseuerare. Nonquero. neq; curo. nec
meli habere desidero. ꝛ angls. Licet nō meremur. tam his
meliora uidebis. ꝛ ꝓ hec dicta ꝑfecti. nō multū laborauerīt. u
debāt nāq; eis nullus labor. ⁊ q̄scūq; momīb̄ turmis ꝓcīsibant.
inclinatis capitib̄ & letis vultib̄ cū inmani gaudio animę oc
currebant. & eā ꝑpo uocantes nomine salutabant. ⁊ dīm q̄ eā